

عنوان مقاله:

مروری بر جایگاه استفاده از انرژی خورشیدی در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

عطاالدین بهاروندی - مسئول شهرسازی شهرداری پلدختر

خلاصه مقاله:

منظور از کاربرد انرژی خورشیدی در شهرها بهره گیری هرچه بهتر از نور خورشید در جهت تأمین نیازهای عمومی شهر می باشد. از آنجائیکه ایران کشوری است با حوزه اقلیمی مختلف، بنابراین امکانات انرژی خورشیدینیز تابعی از این حوزه های مختلف اقلیمی است. برای این اساس برای دریافت انرژی مورد نیاز یک شهر می بایست برنامه ریزی آن مطابق با اقلیم آن منطقه باشد. در یک طرح خورشیدی دو مسئله اصلی مطرح می شود یکی چگونگی طراحی برای بهره گیری بیشتر از انرژی خورشیدی و دیگری چگونگی طراحی برای به حداقل رساندن اتلافهای حرارتی به منظور استفاده بهتر از انرژی بدست آمده که در صورت عدم توجه به هر یک از اینها، طرح مورد نظر از کارایی لازم برخوردار نخواهد بود. منابع عمده انرژی که در حال حاضر در ایران مورد استفاده قرار میگیرند عبارتند از: نفت خام، گاز طبیعی، ذغال سنگ، پتانسیل آبی و انرژیهای غیر تجاری، از آنجایی که اقتصاد ما وابسته به صدور نفت می باشد لذا میزان صادرات، نقش عمده ای در مصرف ذخائر نفتی دارد. بنابراین بایستی با برنامه ریزی درست بتدریج میزان وابستگی به انرژی های تجدیدناپذیر را کاسته و در عوض از سایر منابع تامین انرژی مانند انرژی خورشید جایگزین کنیم. شهرها یکی از مهمترین عوامل مصرف انرژی به حساب می آیند باتوجه به اینکه در حال حاضر سلولهای خورشیدی جهت دریافت انرژی خورشیدی به سطح زیاد احتیاج دارند لذا می توان بدون محدودیت، سطوح لازم برای دریافت انرژی خورشید در شهرها را تأمین کرد که از بین سیستمهای انرژی خورشیدی، سیستم فتوولتائیک به علت طراحی ساده و داشتن مزایا بیشتری نسبت به سایر سیستمهای انرژی خورشیدی برای شهرها کاربرد بیشتری دارند. این مقاله با هدف بررسی روشهای استفاده از انرژی خورشید در شهرها و کاهش وابستگی به انرژی های رو به زوال بصورت کتابخانه ای و مصاحبه با متخصصین شهری و انرژی تهیه شده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم- انرژی- ایران- بهره گیری- خورشید - شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215704>

